

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca rewizję: Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht

Druga strona postępowania rewizyjnego: Ewald Baumeister

przy udziale: Franka Schmitta, działającego w charakterze syndyka Phoenix Kapitaldienst GmbH

Sentencja

- 1) Artykuł 54 ust. 1 dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych, zmieniającej dyrektywy Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/22/EWG należy interpretować w ten sposób, że wszystkie informacje dotyczące nadzorowanego przedsiębiorstwa i przekazane przez nie właściwemu organowi, a także wszystkie oświadczenia tego organu zawarte w jego dokumentacji nadzorczej włącznie z korespondencją z innymi organami, nie stanowią bezwarunkowo poufnych informacji, objętych w związku z tym przewidzianym w tym przepisie obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej. Za takie informacje należy uznać informacje będące w posiadaniu władz wyznaczonych przez państwa członkowskie do wypełniania funkcji określonych tą dyrektywą, które to informacje, po pierwsze, nie mają publicznego charakteru i, po drugie, których ujawnienie mogłoby naruszać interesy przekazującej je osoby fizycznej lub prawnej lub interesy osób trzecich, lub też zagrażać prawidłowemu funkcjonowaniu systemu nadzoru działalności przedsiębiorstw inwestycyjnych, wprowadzonemu przez prawodawcę Unii poprzez przyjęcie dyrektywy 2004/39.
- 2) Artykuł 54 ust. 1 dyrektywy 2004/39 należy interpretować w ten sposób, że poufny charakter informacji dotyczących nadzorowanego przedsiębiorstwa, przekazanych władzom wyznaczonym przez państwa członkowskie do wypełniania funkcji określonych tą dyrektywą należy ocenić w dniu rozstrzygnięcia przez te władze wniosku o ujawnienie tychże informacji, niezależnie od ich kwalifikacji w chwili przekazania ich rzeczonym władzom.
- 3) Artykuł 54 ust. 1 dyrektywy 2004/39 należy interpretować w ten sposób, że informacje będące w posiadaniu władz wyznaczonych przez państwa członkowskie do wypełniania funkcji określonych tą dyrektywą, które mogły stanowić tajemnicę handlową, lecz które pochodzą sprzed pięciu lub więcej lat, są uznawane zasadniczo, ze względu na upływ czasu, za historyczne i za takie, które utraciły z tego powodu swój poufny charakter, chyba że na zasadzie wyjątku strona powołująca się na taki charakter wykaże, że pomimo ich dawności informacje te stanowią nadal zasadnicze elementy jej strategii handlowej czy też strategii handlowej osób trzecich, których dotyczą. Uwagi te nie znajdują zastosowania do informacji będących w posiadaniu tych władz, których poufność może być uzasadniona względami innymi niż znaczenie tych informacji dla strategii handlowej zainteresowanych przedsiębiorstw.

⁽¹⁾ Dz.U. C 111 z 29.3.2016.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Belgia) – Sadikou Gnandi / État belge

(Sprawa C-181/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Powrót nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich – Dyrektywa 2008/115/WE – Artykuł 3 pkt 2 – Pojęcie „nielegalnego pobytu” – Artykuł 6 – Wydanie decyzji nakazującej powrót przed rozpatrzeniem skargi na wydaną przez organ rozstrzygający decyzję oddalającą wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 18, art. 19 ust. 2 i art. 47 – Zasada non-refoulement – Prawo do skutecznego środka prawnego – Zezwolenie na pozostanie na terytorium państwa członkowskiego)

(2018/C 285/05)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sadikou Gnandi

Strona pozwana: État belge

Sentencja

Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich w związku z dyrektywą Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich oraz w świetle zasady non-refoulement i prawa do skutecznego środka prawnego, ustanowionych w art. 18, w art. 19 ust. 2 i w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie wydaniu decyzji nakazującej powrót na podstawie art. 6 ust. 1 dyrektywy 2008/115 wobec obywatela państwa trzeciego, który złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, bezpośrednio po oddaleniu przez tego wnioskodawcę przez organ rozstrzygający lub wraz z tą decyzją oddalającą w tym samym akcie administracyjnym i tym samym przed rozpatrzeniem skargi wniesionej na tę decyzję oddalającą, pod warunkiem w szczególności, że dane państwo członkowskie gwarantuje, że wszystkie skutki prawne decyzji nakazującej powrót zostaną zawieszane do czasu rozpatrzenia tej skargi, że ten wnioskodawca może w tym okresie korzystać z praw wynikających z dyrektywy Rady 2003/9/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. ustanawiającej minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl oraz że może on powoływać się na każdą zmianę okoliczności, jaka nastąpiła po wydaniu decyzji nakazującej powrót, która może mieć znaczący wpływ na ocenę sytuacji zainteresowanego w świetle dyrektywy 2008/115, w szczególności jej art. 5, czego zweryfikowanie należy do sądu krajowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 30.5.2016.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 21 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret – Dania) – Fidelity Funds i in. / Skatteministeriet

(Sprawa C-480/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Swobodny przepływ kapitału i płatności – Ograniczenia – Opodatkowanie dywidend wypłacanych przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) – Dywidendy wypłacane przez spółki będące rezydentami w państwie członkowskim na rzecz UCITS niebędących rezydentami – Zwolnienie dywidend wypłaconych przez spółki będące rezydentami w państwie członkowskim na rzecz UCITS będących rezydentami – Uzasadnienia – Zrównoważony rozdział władztwa podatkowego pomiędzy państwami członkowskimi – Spójność systemu podatkowego – Proporcjonalność]

(2018/C 285/06)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fidelity Funds i in.

Strona przeciwna: Skatteministeriet

przy udziale: NN (L) SICAV